

2. Калинина, А.П. Комплексный экономический анализ коммерческих организаций: учебник / А. П. Калинина, Н.В. Войтолановский, - СПб.: Изд-во СПбГУЭФ, 2010.– 264 с.

Гінзеровський Володимир
магістрант
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

ОБЛІК І КОНТРОЛЬ ВИТРАТ РОСЛИННИЦТВА

Проблемам обліку і контролю витрат рослинництва в економічній літературі присвячені праці наступних вчених-економістів: Білухи М.Т., Бутинця Ф.Ф., Кужельного О.М., Огійчука М.О., Сука Л.К., Шатковської Л.С., Шевчука В.О. та інших. Але питання контролю витрат на вирощування продукції рослинництва та виходу її продукції в сільськогосподарських підприємствах потребують подальшого дослідження.

Збільшення обсягів виробництва продукції рослинництва та покращення її якості є актуальним питанням на сьогодні, особливо за умов, коли світовою тенденцією є зростання вартості продукції сільського господарства. В зв'язку з цим питання обліку і контролю витрат в галузі рослинництва є досить вагомим, оскільки лише облік є єдиним джерелом інформації, необхідної для управління та контролю витрат за економічними показниками виробництва продукції рослинництва.

Управління витратами на сільськогосподарських підприємствах є важливим засобом побудови системи обліку витрат, з урахуванням стратегічних та тактичних цілей і вимог керівництва. Це складний процес, що передбачає не тільки зважену класифікацію, а й систематичний моніторинг фактичних витрат та їх поведінки під впливом внутрішніх і зовнішніх факторів, прийняття рішень щодо поліпшення структури собівартості продукції, ціноутворення [1, с. 95].

В умовах обмеженості ресурсів і досягнення планової ефективності виникає потреба постійного порівняння понесених витрат і отриманих результатів. Ця проблема посилюється під впливом інфляції, коли дані про виробничі витрати необхідно повсякденно порівнювати з майбутніми витратами, що значною мірою залежить від впливу зовнішнього середовища. Можливість усунення або передбачення впливу багатьох негативних внутрішніх і зовнішніх факторів з'являється завдяки

СЕКЦІЯ 2

Актуальні питання обліку окремих об'єктів та проблеми впровадження міжнародних стандартів обліку і фінансової звітності

раціонально організованому обліку витрат на виробництво [2, с. 151].

Слід відмітити, що до сучасного часу у практиці діяльності підприємств різних галузей народного господарства та теоретичній спадщині не існує загальноприйнятої класифікації методів планування та обліку витрат і пов'язаного з ним контролю виробничих витрат (стандарт-кост, директ-костинг, нормативний метод, чекова форма контролю витрат). Ці методи відрізняються один від одного організаційно-правовими та методологічними засадами.

Якщо перші з названих методів використовують як засоби для подальшого прийняття рішень, то чекова форма контролю є, крім того, засобом самоконтролю з боку керівників і колективу підрозділу (центру витрат чи центру прибутку) та засобом стимулювання за результатами роботи колективу [5, с. 29]. А належне застосування того чи іншого методу диктується економічною доцільністю при прийнятті управлінських рішень стосовно формування доходів і витрат.

Контроль у рослинництві по періодах сільськогосподарських робіт має деякі недоліки порівняно з помісячним. При такому контролі результати роботи на вирощуванні кожної культури можна виявити до 12 разів на рік, тоді як при контролі по періодах – лише три рази, а під час догляду за культурами по окремих із них (цукрові буряки) контроль можна здійснювати один раз на 4-5 і навіть 6 місяців, що явно недостатньо.

Тому при використанні даного методу управлінський облік витрат пропонується вести в розрізі внутрішньогосподарських підрозділів (бригад) за технологічними процесами щомісяця за статтями і елементами витрат, а зведений облік витрат – зростаючим підсумком за підрозділами. Для оперативного управління витратами доцільно вести додатково облік відхилень фактичних витрат від планових (їх нормативів).

Найвищої ефективності контролю за процесами виробництва можна досягти у випадку його органічної єдності з системами обліку та управління. Своєчасно проведений контроль дозволяє виявити основні причини відхилення від нормативних показників, передбачити можливість подальшого фінансового етапу суб'єкта господарювання.

Список використаних джерел

1. Юрківський О.Й. Роль управлінського обліку в підвищенні ефективності функціонування сільськогосподарських підприємств // Економіка АПК. – 2004. – № 1.
2. Шинкаренко О.М., Бразілій Н.М. Проблеми обліку виробничих запасів на сільськогосподарських підприємствах та напрями її вирішення // УДК 336.657 – 2009.
3. Пеньова О.В. облік виробництва екологічно чистої продукції рослинництва // Облік і фінанси АПК – 2010 – № 2.

4. Клименко А.А. Управління витратами на сільськогосподарських підприємствах // Економіка та управління – 2009 – УДК 657.224.

5. Моссаковський В.Б. Система контролю витрат виробництва за сучасних умов // Бухгалтерський облік і аудит. – 2002 – № 9.

Гожа Юлія
магістрант

Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ

Проблемі обліку виробничих запасів приділяється значна увага, оскільки від організації їх обліку залежить розвиток як підприємства так і економіки в цілому. Необхідною умовою підтримання виробничого процесу на підприємстві є наявність достатньої кількості виробничих запасів [3].

Загальні питання організації обліку виробничих запасів висвітлені у працях відомих вітчизняних учених – економістів: Бутинець Ф. Ф., Валуєва Б.І., Голова С. Ф., Жилкіна Л. В., Гуцайлюка З. В., Кужельного М.В., Єфіменка В.І., Кірейцева Г.Г., Лінника В.Г., Рудницького В.С., Ткаченка Н.М., Сопко В.В., Смоленюка П.С. та зарубіжних – А. Бакаева, Л. Ронштейна, В. Керімова, В. Чернова, Л. Котенко, Н. Чебанова, В. Сотнікова та інші.

Можна виділити наступні напрямки вдосконалення управління виробничими запасами на підприємствах: 1) підвищення оперативності інформаційного забезпечення управління виробничими запасами підприємства; 2) розробка системи автоматизації обліково-аналітичних та обґрунтування раціональних методів проведення інвентаризації виробничих запасів в умовах автоматизації; 4) узгодження механізмів бухгалтерського та податкового обліку виробничих запасів; 5) використання науково обґрунтованих, орієнтованих на сучасні умови ринкових перетворень механізмів нормування та планування запасів (із застосуванням експертних та економіко-математичних методів) [3].

Важливим напрямом удосконалення процесу формування запасів та підвищення ефективності управління ними в умовах реформування економічної системи є визначення оптимальної потреби в них. У зарубіжній практиці управлінню оборотними активами приділяється значно більше уваги, ніж в Україні. Одним із напрямків є оптимізація